

Nr 213.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pensionering av vissa i lantförsvarets tjänst anställda eller förut anställda personer; given Stockholms slott den 9 mars 1923.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen under punkterna 1:o—14:o hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

P. Albin Hansson.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 9 mars 1923.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, SCHLYTER, ÖRNE.

Departementschefen, statsrådet Hansson anhåller att få underställa Kungl. Maj:ts prövning inkomna framställningar angående beredande av pension åt vissa i lantförsvarets tjänst anställda eller förut anställda personer samt anför därvid följande.

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 1 saml. 174 häft. (Nr 213—214.) 561 23 1

1:o.

Ang. pension
åt förra
tvätterskan
A. B. Lind-
qvist, född
Öberg.

Uti en den 29 augusti 1922 dagtecknad skrift har försvarsverkens civila personals förbund hos Kungl. Maj:t gjort ansökning om beredande av pension åt tvätterskan vid Norrlands dragonregemente Anna Brita Lindqvist, född Öberg. Vidare har *chefen för Norrlands dragonregemente* i skrivelse till Kungl. Maj:t den 21 oktober 1922 gjort framställning i enahanda syfte.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att tvätterskan Lindqvist, som är född den 8 oktober 1856, är hustru till arbetaren C. J. Lindqvist; att hon varit anställd såsom tvätterska vid regementet från och med år 1902; att hon under de senaste åren från regementet uppburit en avlöning, som, fränsett dyrtidstillägg, uppgått till i medeltal omkring 950 kronor för år; att hon på grund av stort navelbräck och bensår är för framtiden oförmögen till arbete; att hon till följd härav och med hänsyn till sin höga ålder bleve nödsakad lämna sin tjänst vid regementet med utgången av år 1922; att hon städse visat sig pålitlig och duglig under sin tjänstgöring vid regementet; samt att mannen Lindqvist, vilken är född den 29 augusti 1854, under de senare åren av anställning i enskild tjänst haft en årlig arbetsinkomst av allenast omkring 200 kronor samt är fattig och saknar ekonomiska möjligheter att fullt trygga sin och hustruns ålderdom.

Chefen för sjätte arméfördelningen har tillstyrkt den av *chefen för Norrlands dragonregemente* gjorda framställningen.

Arméförvaltningens intendentsdepartement har den 15 december 1922 avgivit utlåtande i ärendet samt därvid anført, att departementet, i betraktande av tvätterskan Lindqvists väl vitsordade verksamhet i statens tjänst och då hon på grund av ålder och sjukdom nödgades att inom kort lämna sin anställning vid regementet samt med hänsyn slutligen därtill, att hon ej av sin man kunde erhålla full försörjning, funne det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att hon, sedan hon entledigats från sin tjänst vid regementet, erhöile något understöd från statens sida under sin återstående levnad. I fråga om storleken av dylikt understöd erinrade departementet därom, att riksdagen under de senare åren beviljat befattningshavare i statens tjänst i liknande ställning som Lindqvist pensioner från allmänna indragningsstaten. Sålunda hade 1921 års riksdag, efter därom av Kungl. Maj:t gjord framställning, tillerkänt städerskan och portvakten vid navigationsskolan i Stockholm Hilda Sofia Westergren, född Larsson, vilken varit anställd vid nämnda

skola i mer än 30 år, pension å allmänna indragningsstaten med 500 kronor årligen (riksdagens skrivelse nr 322, punkt 17). Detta pensionsbelopp motsvarade omkring två tredjedelar av den fasta lön, hon uppburit vid skolan. Med hänsyn till Lindqvists kortare anställningstid i statens tjänst ansåge departementet, att det pensionsbelopp, som kunde tillerkännas henne, icke borde beräknas så högt som till två tredjedelar av den avlöning, hon i medeltal från regementet uppburit under de senare åren, utau hölle departementet före, att en pension, motsvarande omkring hälften av nyssnämnda avlöning, eller 450 kronor för år, kunde anses skälig. Pensionen syntes böra få utgå från och med månaden näst efter den, under vilken hon entledigades från sin anställning vid regementet. På grund härav hemställde departementet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Lindqvist finge från och med månaden näst efter den, under vilken hon entledigades från sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 450 kronor.

I ärendet har *statskontoret* den 31 januari 1923 avgivit utlåtande samt därvid anført, att statskontoret icke funnit annan anledning till erinran mot förevarande framställning än att pensionsbeloppet syntes väl högt tilltaget i förhållande till vad som annars brukade beviljas åt arbeterskor med endast tjugu års anställning. Statskontoret ville för sin del föreslå en pension å samma belopp som av 1921 års riksdag beviljats förestånderskan för sjömanskårens tvätturättning i Karlskrona änkan Gunilla Svensson, född Eriksson, eller 350 kronor (riksdagens skrivelse nr 321, punkt 7); och tillåte sig statskontoret erinra, att å detta belopp komme att utgå såväl pensionstillägg — för närvarande 180 kronor — som dyrtidstillägg.

I likhet med vederbörande myndigheter anser jag mig böra tillstyrka, att pension å allmänna indragningsstaten beredes Lindqvist, som, enligt vad jag under hand erfarit, avgått ur tjänst med utgången av år 1922. I anledning härav och då jag beträffande pensionsbeloppets storlek biträder statskontorets ståndpunkt, får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förra tvätterskan vid Norrlands dragonregemente Anna Brita Lindqvist, född Öberg, må från och med den 1 januari 1923 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 350 kronor.

2:o.

Ang. pension
åt förre sadel-
makeri-
arbetaren
G. F. Borg.

Uti en den 21 november 1922 dagtecknad skrift har försvarsverkens civila personals förbund hos Kungl. Maj:t gjort ansökning om beredande av pension åt förre sadelmakeriarbetaren vid Andra livgrenadjärregementets intendenturverkstäder Gustaf Fredrik Borg. Vidare har *befälhavaren för Andra livgrenadjärregementet* i skrivelse till Kungl. Maj:t den 15 december 1922 gjort framställning i enahanda syfte.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Borg är född den 28 augusti 1854; att han, som intill den 1 juli 1904 under ett tiotal år utfört sadelmakeriarbete för kronans räkning i egen verkstad, sistnämnda dag anställdes såsom arbetare vid Andra livgrenadjärregementets intendenturverkstäder, vilken anställning han innehaft till den 17 november 1922, då han erhållit entledigande; att han under de senare åren vid regementet uppburit en avlöning, som, fränsett dyrtidstillägg, uppgått till i medeltal omkring 1,430 kronor för år; att han lider av åderförkalkning och börjande nervsjukdom, i följd varav han måste anses vara för närvarande och med all sannolikhet även för framtiden ur stånd att med eget arbete försörja sig; samt att han fullgjort sina tjänsteåligganden vid regementet på ett synnerligen plikttroget och förtjänstfullt sätt och såväl i som utom tjänsten ådagalagt ett hedrande uppförande.

Chefen för andra arméfördelningen har tillstyrkt den av befälhavaren för Andra livgrenadjärregementet gjorda framställningen.

I ärendet har *arméförvaltningens intendentsdepartement* den 16 januari 1923 avgivit utlåtande och därvid anført, att departementet, i betraktande av Borgs långa och väl vitsordade verksamhet i statens tjänst och då han på grund av sjukdom vore ur stånd att med arbete försörja sig, funne det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att han från och med månaden näst efter den, under vilken han erhållit avsked från sin anställning vid regementet, komme i åtnjutande av något understöd från statens sida för sin återstående levnad. I fråga om storleken av dylikt understöd syntes det departementet, som om understödet skäliggen borde bestämmas till det belopp, vilket i allmänhet pläгат beviljas åt arbetare vid armén i liknande ställning som Borg, eller till 600 kronor för år. På grund härav hemställde departementet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Borg finge från och med december månad 1922 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 600 kronor.

Statskontoret har den 14 februari 1923 avgivit utlåtande i ärendet samt därvid anført, att statskontoret, som i likhet med arméförvaltningens intendentsdepartement funne billighetsskäl tala för beviljande av någon pension åt Borg, likväl — med hänsyn därtill att pensioner till det av sagda myndighet föreslagna beloppet, 600 kronor, brukat beviljas endast åt arbetare, som i minst 30 år varit anställda i statens tjänst — icke ansåge sig kunna tillstyrka högre pensionsbelopp än 500 kronor.

Under återopande av vad i ärendet förekommit och då jag i fråga om pensionsbeloppets storlek ansluter mig till statskontorets ståndpunkt, får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förre sadelmakeriarbetaren vid Andra livgrenadjärregementets intendenturverkstäder Gustaf Fredrik Borg må från och med den 1 december 1922 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 500 kronor.

3:o.

Uti skrivelse den 21 november 1922 har försvarsverkens civila personals förbund hos Kungl. Maj:t gjort ansökning om beredande av pension åt skomakarmästaren vid Göta ingenjörkårs intendenturverkstäder Anders Gustav Hägg. Vidare har Hägg uti en till Kungl. Maj:t ställd, den 9 januari 1923 dagtecknad skrift gjort framställning i enahanda syfte.

Ang. pension
åt skomakar-
mästaren
A. G. Hägg.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Hägg är född den 29 augusti 1841; att han varit anställd vid Göta ingenjörkårs intendenturverkstäder dels såsom arbetare sedan den 1 maj 1884, dels ock såsom föreståndare från och med år 1919, vilken sistnämnda befattning han fortfarande innehar; att han under de senare åren vid kåren uppburit en avlöning, som, fränsett dyrtidstillägg, uppgått till i medeltal omkring 800 kronor för år; att han på grund av organisk hjärtsjukdom och till följd av genom ålder nedsatta kroppskrafter är urständsat att vidare fullgöra sin tjänstgöring vid kåren samt för framtiden oförmögen att med arbete försörja sig; samt att han, som tilldelats Patriotiska sällskapets medalj för långvarig och trogen tjänst, under sin anställningstid vid kåren ådagalagt nit och redlighet i tjänsten samt fört en hedrandeandel.

Chefen för tredje arméfördelningen har tillstyrkt den av Hägg gjorda ansökningen.

Arméförvaltningens intendentsdepartement har den 19 januari 1923 avgivit utlåtande i ärendet och därvid anført, att departementet i betraktande

av Häggs långa och väl vitsordade verksamhet i statens tjänst funne det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att han från och med månaden näst efter den, under vilken han erhöle avsked från sin anställning vid kåren, komme i åtnjutande av något understöd från statens sida för sin återstående levnad. I fråga om storleken av dylikt understöd erinrade departementet, att i allmänhet plägat beviljas pensioner å 800 å 1,000 kronor åt vid armén anställda arbetare, vilka intagit förmans ställning, samt å 600 kronor åt andra vid armén anställda arbetare. Med hänsyn emellertid till Häggs korta anställningstid såsom förman, omfattande en tid av endast omkring 4 år, samt i betraktande jämväl därav, att hans avlöning vid kåren under de senare åren i medeltal uppgått till endast omkring 800 kronor för år, ansåge departementet sig icke kunna åt Hägg föreslå högre årlig pension än 600 kronor. På grund härav hemställde departementet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Hägg finge från och med månaden näst efter den, då han erhöle avsked från sin anställning vid kåren, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 600 kronor.

Statskontoret har den 12 februari 1923 avgivit utlåtande i ärendet och därvid tillstyrkt den av arméförvaltningens intendentsdepartement gjorda hemställan.

Under åberopande av vad sålunda förekommit får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att skomakarmästaren vid Göta ingenjörkårs intendenturverkstäder Anders Gustav Hägg må från och med månaden näst efter den, under vilken han entledigas från sin anställning vid kåren, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 600 kronor.

4:o.

Ang. pension
åt förre sko-
makeri-
arbetaren
A. Johansson.

Uti en den 21 november 1922 dagtecknad skrift har försvarsverkens civila personals förbund hos Kungl. Maj:t gjort ansökning om beredande av pension åt förre skomakeriarbetaren vid Andra livgrenadjärregementets intendenturverkstäder August Johansson. Vidare har *befälhavaren för Andra livgrenadjärregementet* i skrivelse till Kungl. Maj:t den 15 december 1922 gjort framställning i enahanda syfte.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Johansson är född den 13 december 1850; att han, som intill den 1 december 1904 under ett tio-

tal år arbetat för kronans räkning i egen verkstad, sistnämnda dag anställdts såsom skomakeriarbetare vid Andra livgrenadjärregementets intendenturverkstäder, vilken anställning han innehaft till den 14 december 1922, då han erhållit entledigande; att han under de senare åren vid regementet uppburit en avlöning, som, fränsett dyrtidstillägg, uppgått till i medeltal omkring 1,330 kronor för år; att han på grund av åderförkalkning och dåligt allmäntillstånd måste anses för närvarande och med all sannolikhet även för framtiden vara ur stånd att med eget arbete försörja sig; samt att han fullgjort sina tjänsteåligganden vid regementet på ett synnerligen plikttroget och förtjänsfullt sätt samt såväl i som utom tjänsten ådagalagt ett hedrande uppförande.

Chefen för andra arméfördelningen har tillstyrkt den av befälhavaren för Andra livgrenadjärregementet gjorda framställningen.

I ärendet har *arméförvaltningens intendentsdepartement* den 16 januari 1923 avgivit utlåtande samt därvid anført, att departementet i betraktande av Johanssons långa och väl vitsordade verksamhet i statens tjänst och då han på grund av sjukdom vore ur stånd att med arbete försörja sig, funne det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att han komme i åtnjutande av något understöd från statens sida för sin återstående levnad. I fråga om storleken av dylikt understöd syntes det departementet, som om understödet skäligen borde bestämmas till det belopp, vilket i allmänhet plägat beviljas åt arbetare vid armén i liknande ställning som Johansson eller till 600 kronor för år. På grund härav hemställde departementet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Johansson finge från och med ingången av år 1923 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 600 kronor.

Statskontoret har den 14 februari 1923 avgivit utlåtande i ärendet och därvid anført, att statskontoret, som i likhet med arméförvaltningens intendentsdepartement funne billighetsskäl tala för beviljande av någon pension åt Johansson, likväl — med hänsyn därtill att pensioner till det av sagda myndighet föreslagna beloppet, 600 kronor, brukat beviljas endast åt arbetare, som i minst 30 år varit anställda i statens tjänst — icke ansåge sig kunna tillstyrka högre pensionsbelopp än 500 kronor.

Under åberopande av vad sålunda förekommit och då jag i fråga om pensionsbeloppets storlek biträder statskontorets ståndpunkt, får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att före skomakeriarbetaren vid Andra livgrenadjärregementets intendenturverkstäder August Johansson må från och med den 1 januari 1923 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 500 kronor.

5:o.

Ang. pension
åt skrädderi-
arbetaren K.J.
Andersson.

Uti skrivelse den 21 november 1922 har försvarsverkens civila personals förbund hos Kungl. Maj:t gjort framställning om beredande av pension åt skrädderiarbetaren vid Kronobergs regementes intendenturverkstäder Karl Johan Andersson. Vidare har Andersson uti en till Kungl. Maj:t ställd, den 12 januari 1923 dagtecknad skrift gjort ansökning i enahanda syfte.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Andersson är född den 2 maj 1859; att han sedan den 15 september 1888 varit anställd vid Kronobergs regementes skrädderiverkstad, vilken befattning han fortfarande innehar; att han under de senare åren vid regementet uppburit en avlöning, som, frånsett dytidstillägg, uppgått till i medeltal omkring 2,300 kronor för år; att han lider av ledgångsreumatism, i följd varav hans arbetsförmåga är minskad; samt att han på ett tillfredsställande sätt fullgjort sina tjänsteåligganden vid regementet.

I den 19 januari 1923 i ärendet avgivet utlåtande har *arméförvaltningens intendentsdepartement* anfört, att departementet i betraktande av Anderssons långa och väl vitsordade verksamhet i statens tjänst funne det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att han från och med månaden näst efter den, under vilken han erhöle avsked från sin anställning vid regementet, komme i åtnjutande av något understöd från statens sida för sin återstående levnad. I fråga om storleken av dylikt understöd syntes det departementet, som om understödet skäligen borde bestämmas till det belopp, vilket i allmänhet plägat beviljas åt arbetare vid armén i liknande ställning som Andersson, eller till 600 kronor för år. På grund härav hemställde departementet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Andersson finge från och med månaden näst efter den, då han erhöle avsked från sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 600 kronor.

Statskontoret har den 14 februari 1923 avgivit utlåtande i ärendet och därvid anfört, att såsom av handlingarna framginge, Andersson till följd av sjukdom fått sin arbetsförmåga minskad. Dock syntes denna

minskning ej vara av den omfattning, att på grund därav fråga hos vederbörande uppstått om Anderssons entledigande. Vid sådant förhållande och då framställning till riksdagen om utverkande av pension åt Andersson syntes böra göras först i samband med det att fråga väckts om hans avskedande, finge statskontoret hemställa, att förevarande framställningar icke måtte föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

Sedermera har *chefen för Kronobergs regemente* på given anledning meddelat, att Anderssons arbetsförmåga vore i avsevärd grad nedsatt och att regementschefen vid sådant förhållande ansåge önskvärt, att Andersson kunde entledigas redan under den närmaste framtiden.

I anledning härav har *statskontoret* den 27 februari 1923 avgivit ytterligare utlåtande i ärendet och därvid anfört att, med hänsyn till vad regementschefen sålunda meddelat, skäl syntes föreligga att hos nu pågående riksdag göra framställning om pension åt Andersson för hans återstående livstid. Mot vad arméförvaltningens intendentsdepartement i sådant avseende föreslagit hade statskontoret intet att erinra.

Under åberopande av vad i ärendet förekommit får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att skrädderiarbetaren vid Kronobergs regementes intendenturverkstäder Karl Johan Andersson må från och med månadens näst efter den, varunder han entledigas från sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 600 kronor.

6:o.

Uti skrivelse den 21 november 1922 har försvarsverkens civila personals förbund hos Kungl. Maj:t gjort ansökning om beredande av pension åt skrädderiarbetaren vid Kronobergs regementes intendenturverkstäder Nils Johan Jonasson. Vidare har Jonasson uti en till Kungl. Maj:t ställd, den 12 januari 1923 dagtecknad skrift gjort ansökning i enahanda syfte.

Ang. pension
åt skrädderi-
arbetaren
N.J. Jonasson.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Jonasson är född den 3 oktober 1853; att han sedan den 1 oktober 1889 är anställd vid Kronobergs regementes skrädderiverkstad; att han under de senare åren vid regementet uppburit en avlöning, som, frånsett dyrtidstillägg, uppgått till i medeltal omkring 2,200 kronor för år; att han lider av åderförkalkning, i följd varav hans arbetsförmåga är betydligt minskad; samt

att han på ett tillfredsställande sätt fullgjort sina tjänsteåligganden vid regementet.

Chefen för Kronobergs regemente har tillstyrkt den av Jonasson gjorda ansökningen.

Arméförvaltningens intendentsdepartement har den 19 januari 1923 avgivit utlåtande i ärendet och därvid anført, att departementet i betraktande av Jonassons långa och väl vitsordade verksamhet i statens tjänst funne det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att han från och med månaden näst efter den, under vilken han erhöles avsked från sin anställning vid regementet, komme i åtnjutande av något understöd från statens sida för sin återstående levnad. I fråga om storleken av dylikt understöd syntes det departementet, som om understödet skäpligen borde bestämmas till det belopp, vilket i allmänhet plägar beviljas åt arbetare vid armén i liknande ställning som Jonasson, eller till 600 kronor för år. På grund härav hemställde departementet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Jonasson finge från och med månaden näst efter den, då han erhöles avsked från sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 600 kronor.

I ärendet har *statskontoret* den 14 februari 1923 avgivit utlåtande och därvid tillstyrkt den av arméförvaltningens intendentsdepartement gjorda hemställan.

Under åberopande av vad sålunda förekommit får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att skrädderiarbetaren vid Kronobergs regementes intendenturverkstäder Nils Johan Jonasson må från och med månaden näst efter den, varunder han entledigas från sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 600 kronor.

7:o.

Ang. pension
åt skrädderi-
föreståndaren
A. J. Skoog.

Uti en den 24 november 1922 dagtecknad skrift har skrädderiföreståndaren vid Smålands artilleriregementes intendenturverkstäder Axel Jonas Skoog gjort ansökning om erhållande av pension.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Skoog är född den 4 februari 1863; att han varit anställd vid Smålands artilleriregementes skrädderiverkstad, såsom arbetare under tiden den 6 juni 1900—den 31 december

1903 samt såsom föreståndare från och med den 1 januari 1904, vilken sistnämnda befattning han fortfarande innehar; att han under åren 1918—1922 vid regementet uppburit en avlöning, som, fränsett dyrtidstillägg, uppgått till i medeltal omkring 1,400 kronor för år; att han lider av kronisk led- och muskelreumatism, åderförkalkning samt nervsvaghet, i följd varav hans arbetsförmåga är betydligt nedsatt; samt att han under sin anställning vid regementet städse varit nykter och pålitlig samt fullgjort sina tjänsteåligganden på ett tillfredsställande sätt ävensom i övrigt visat ett synnerligen gott uppförande.

Arméförvaltningens intendentsdepartement har den 29 december 1922 avgivit utlåtande i ärendet samt därvid anført, att departementet i betraktande av Skoogs väl vitsordade verksamhet i statens tjänst funne det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att han efter erhållet avsked från sin anställning vid regementet komme i åtnjutande av något understöd från statens sida för sin återstående levnad. Uti utlåtande den 15 mars 1920 ifråga om pension åt sadelmakeriarbetaren E. A. Enberg (proposition nr 105 1921, punkt 1) hade statskontoret anført, bland annat, att högre pension än 600 kronor dittills icke plägat tilldelas annan arbetare än den, som intoge förmans ställning. Sålunda hade föreståndare för regementsverkstad erhållit 800 à 1,000 kronor i pension, i vilket avseende statskontoret hänvisade till 1919 års lagtima riksdags beslut, varigenom verkstadsföreståndarna vid Svea livgarde G. T. Beijer och C. A. T. Berglund erhållit pensioner å 800 respektive 1,000 kronor (riksdagens skrivelse nr 10 A, punkt 43). Med stöd av angivna och av riksdagen godkända grunder för beräkning av pension till arbetare i kronans tjänst ansåge departementet sig böra åt Skoog, som tjänstgjort i egenskap av förman under en tid av endast omkring 19 år, föreslå en pension av 800 kronor för år. På grund av vad intendentsdepartementet sålunda anført hemställde departementet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Skoog finge från och med månaden näst efter den, då han erhöile avsked från sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 800 kronor.

I ärendet har *statskontoret* den 12 februari 1923 avgivit utlåtande samt dävid anført, att, såsom av handlingarna i ärendet framginge, Skoog fått sin arbetsförmåga betydligt nedsatt genom sjukdom. Denna sjukdom syntes likväl ej hava gjort honom oförmögen till vidare tjänstgöring; ej heller hade i anledning av densamma fråga uppstått om hans entledigande. Vid sådant förhållande och då framställning till riksdagen

om utverkande av pension åt Skoog syntes böra göras först i samband med det att fråga väckts om hans avskedande, finge statskontoret hemställa, att förevarande ansökning icke måtte föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

Chefen för Smålands artilleriregemente har sedermera på given anledning meddelat, att Skoog på grund av hälsoskäl och nedsatta kroppskrafter vore oförmögen att längre innehava befattningen såsom föreståndare för regementets skrädderiverkstad, och att Skoog därför borde entledigas senast hösten 1923.

I anledning härav har *statskontoret* den 27 februari 1923 avgivit ytterligare utlåtande i ärendet och därvid anført att, med hänsyn till vad regementschefen sålunda upplyst, skäl syntes föreligga att hos nu pågående riksdag göra framställning om pension åt Skoog för hans återstående livstid. Mot vad arméförvaltningens intendentsdepartement i sådant avseende föreslagit hade statskontoret intet att erinra.

Under åberopande av vad i ärendet förekommit får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att skrädderiföreståndaren vid Smålands artilleriregementes intendenturverkstäder Axel Jonas Skoog må från och med månaden näst efter den, under vilken han entledigas från sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 800 kronor.

8:o.

Ang. pension
åt sadelmakeriföreståndaren
J. K. A.
Roggentin.

Uti skrivelse till Kungl. Maj:t den 9 december 1922 har *chefen för Bohusläns regemente* gjort framställning om beredande av pension åt sadelmakeriföreståndaren vid regementets intendenturverkstäder Johan Kristian Arvid Roggentin.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Roggentin är född den 18 april 1856; att han under åren 1878—1882 haft anställning vid Svea artilleriregemente, först såsom artillerist och därefter såsom andre konstapel; att han under åren 1893—1906 utfört sadelmakeriarbeten för Bohusläns regementes räkning samt under samma tid tjänstgjort såsom besiktningsman i regementets sadelmakeriverkstad; att han år 1906 antagits till föreståndare för nämnda sadelmakeriverkstad, vilken befattning han fortfarande innehar; att han under de senare åren vid regementet uppburit en avlöning, som, fränsett dyrtidstillägg, uppgått till i medeltal omkring 1,470 kronor för år; att han lider av åderförkalkning och

kronisk hjärtmuskelinflammation samt enligt egen uppgift av svindel-
anfall, i följd varav hans arbetsförmåga är avsevärt förminskad; samt
att han under hela sin tjänstetid vid regementet visat stor skicklighet i
sitt arbete och uppfört sig mönstergillt.

Med överlämnande av handlingarna i ärendet har *arméförvaltningens
intendentsdepartement* uti skrivelse till Kungl. Maj:t den 12 januari 1923
anfört, att departementet i betraktande av Roggentins väl vitsordade
verksamhet i statens tjänst funne det vara med rättvisa och billighet
överensstämmande, att han efter erhållet avsked från sin anställning vid
regementet komme i åtnjutande av något understöd från statens sida för
sin återstående levnad. I fråga om storleken av dylikt understöd erinrade
departementet, att statskontoret i utlåtande den 15 mars 1920 ifråga om
pension åt sadelmakeriarbetaren E. A. Enberg (proposition nr 105/1921,
punkt 1) anfört, bland annat, att högre pension än 600 kronor dittills
icke plägat tilldelas annan arbetare än den, som intoge förmans ställ-
ning. Sålunda hade föreståndaren för regementsverkstad erhållit 800
å 1,000 kronor i pension, i vilket avseende statskontoret hänvisade till
1919 års lagtima riksdags beslut, varigenom verkstadsföreståndarna vid
Svea livgarde G. T. Beijer och C. A. T. Berglund erhållit pensioner
å 800 respektive 1,000 kronor (riksdagens skrivelse nr 10 A, punkt 43).
Med stöd av angivna och av riksdagen godkända grunder för beräkning
av pension till arbetare i kronans tjänst ansåge departementet sig böra
åt Roggentin, som tjänstgjort i egenskap av förman under en tid av
endast något mera än 16 år, föreslå en pension av 800 kronor för år.
På grund av vad intendentsdepartementet sålunda anfört hemställde de-
partementet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Rog-
gentin finge från och månaden näst efter den, under vilken han erhöles
avsked från sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid
å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 800 kronor.

Statskontoret har den 12 februari 1923 avgivit utlåtande i ärendet
och därvid tillstyrkt bifall till framställningen på sätt arméförvaltningens
intendentsdepartement hemställt.

Under återopande av vad sålunda förekommit får jag hemställa, att
Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att sadelmakeriföreståndaren vid Bohusläns regementes in-
tendenturverkstäder Johan Kristian Arvid Roggentin må från
och med månaden näst efter den, varunder han entledigas från
sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid å

allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 800 kronor.

9:o.

Ang. pension
åt faktori-
arbetaren
P. V. Jansson.

I skrivelse till arméförvaltningens artilleridepartement den 30 januari 1923 har *styresmannen för Carl Gustafs stads gevärsfaktori* gjort framställning om beredande av pension åt faktoriarbetaren vid gevärsfaktoriets Per Viktor Jansson.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Jansson är född den 1 maj 1866; att han vunnit anställning vid Carl Gustafs stads gevärsfaktori den 31 januari 1891 och därstädes tjänstgjort såsom besiktningsman för piptillverkningen sedan år 1899; att han under åren 1918—1922 uppburit en avlöning, som, frånsett dyrtidstillägg, uppgått till i medeltal omkring 2,520 kronor för år; att han på grund av kräfta i huden är och kommer att förbliva oförmögen till arbete; samt att han, som år 1921 erhållit silvermedalj för nit och redlighet i rikets tjänst, med det bästa vitsord i fråga om flit och uppförande fullgjort sitt arbete.

Med överlämnande av handlingarna i ärendet har *arméförvaltningens artilleridepartement* uti skrivelse till Kungl. Maj:t den 1 februari 1923 anfört, att departementet ansåge billigt, att Jansson genom pension bereddes någon hjälp till livsuppehälle under sin återstående livstid. Med hänsyn till Janssons tjänstetid ävensom till de belopp, riksdagen under de närmast föregående åren beviljat arbetsanställda vid arméns fabriker, ansåge sig departementet böra föreslå, att det ifrågasatta understödet bestämdes till 600 kronor för år. Artilleridepartementet hemställde sålunda, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att å allmänna indragningsstaten bevilja Jansson en årlig pension under hans återstående livstid av 600 kronor för år.

Statskontoret har i utlåtande den 14 februari 1923 tillstyrkt arméförvaltningens artilleridepartements i ärendet gjorda hemställan.

Under åberopande av vad sålunda förekommit får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att faktoriarbetaren vid Carl Gustafs stads gevärsfaktori Per Viktor Jansson må från och med månaden näst efter den, varunder han entledigas från sin anställning vid faktoriets, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 600 kronor.

10:o.

Uti skrivelse den 22 december 1922 har försvarsverkens civila personals förbund hos Kungl. Maj:t gjort framställning om beredande av pension åt skrädderiarbetaren vid Gottlands infanteriregementes intendenturverkstäder Niklas Theodor Hedman. Vidare har Hedman uti en till Kungl. Maj:t ställd, den 22 januari 1923 dagtecknad skrift gjort ansökning i enahanda syfte.

*Aug. pension
åt skrädderi-
arbetaren
N. T. Hedman.*

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Hedman är född den 6 februari 1858; att han under åren 1891—1901 varit anställd vid Gottlands artillerikårs intendenturverkstäder, under åren 1902—1917 utfört skrädderiarbete i sitt hem för Gottlands infanteriregementes räkning samt från och med år 1918 utfört dylikt arbete å nämnda regementes verkstäder, vid vilka han fortfarande har anställning; att han under de senare åren vid regementet uppburit en avlöning, som, fränsett dyrtidstillägg, uppgått till i medeltal omkring 650 kronor för år; att han förete vanliga tecken på senilitet, dock i något högre grad än som betingas av hans ålder, och att hans arbetsförmåga anses vara i mycket hög grad nedsatt; samt att han, som innehar vasamedaljen i silver, på ett noggrant och förtjänstfullt sätt utfört sitt arbete för kronans räkning.

Militärbefälhavaren på Gottland har i avgivet utlåtande framhållit, att Hedman syntes böra tillerkännas någon pension.

Arméförvaltningens intendentsdepartement har den 13 februari 1923 avgivit utlåtande i ärendet och därvid anført, att departementet i betraktande av Hedmans långa och väl vitsordade verksamhet i statens tjänst funne det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att han från och med månaden näst efter den, under vilken han erhöile avsked från sin anställning vid regementet, komme i åtnjutande av något understöd från statens sida för sin återstående levnad. I fråga om storleken av dylikt understöd finge departementet erinra därom, att åt arbetare vid armén i liknande ställning som Hedman i allmänhet plägat beviljas pensioner å 600 kronor för år. Med hänsyn emellertid därtill, att Hedman under de senare åren från regementet uppburit en avlöning, som uppgått till endast omkring 650 kronor för år, ansåge departementet sig icke kunna åt honom föreslå högre årlig pension än 500 kronor. På grund av vad intendentsdepartementet sålunda anført hemställde departementet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Hedman finge från och med månaden näst efter den, då han erhöile avsked från

sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 500 kronor.

Statskontoret har den 12 mars 1923 avgivit utlåtande i ärendet och därvid tillstyrkt den av arméförvaltningens intendentsdepartement gjorda hemställan.

Under återopande av vad sålunda förekommit får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att skrädderiarbetaren vid Gottlands infanteriregementes intendenturverkstäder Niklas Theodor Hedman må från och med månaden näst efter den, varunder han entledigas från sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 500 kronor.

11:o.

Ang. pension
åt skrädderi-
arbetaren
O. Nordström.

Uti skrivelse den 22 december 1922 har försvarsverkens civila personals förbund hos Kungl. Maj:t gjort ansökning om beredande av pension åt skrädderiarbetaren vid Skånska dragonregementets intendenturverkstäder Ola Nordström. Vidare har Nordström uti en till Kungl. Maj:t ställd, den 2 februari 1923 dagtecknad skrift gjort framställning i enahanda syfte.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Nordström är född den 26 december 1854; att han sedan den 2 januari 1910 är anställd såsom skrädderiarbetare vid Skånska dragonregementets intendenturverkstäder; att han under de senare åren vid regementet uppburit en avlöning, som, fränsett dyrtidstillägg, uppgått till i medeltal omkring 1,200 kronor för år; att han på grund av ålderdomsförändringar i kärlsystemet är oförmögen att vidare uppehålla sin anställning vid regementet; samt att han fullgjort sina tjänsteåligganden vid regementet på ett samvetsgrant och plikttroget sätt.

Arméförvaltningens intendentsdepartement har den 9 februari 1923 avgivit utlåtande i ärendet och därvid anfört, att departementet i betraktande av Nordströms väl vitsordade verksamhet i statens tjänst och då han nu på grund av sjukdom ej kunde upprätthålla sin tjänst vid regementet funne det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att han från och med månaden näst efter den, under vilken han erhöile

avsked från sin anställning vid regementet, komme i åtnjutande av något understöd från statens sida för sin återstående levnad. I fråga om storleken av dylikt understöd erinrade departementet, att åt arbetare vid armén i liknande ställning som Nordström i allmänhet pläгат beviljas pensioner med ett belopp av 600 kronor för år. Med hänsyn emellertid därtill, att Nordström varit över 55 år gammal, då han börjat arbeta vid regementet och då han varit anställd vid regementet endast omkring 13 år, ansåge departementet sig icke kunna åt Nordström föreslå högre årlig pension än 350 kronor. På grund av vad intendentsdepartementet sålunda anfört hemställde departementet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Nordström finge från och med månaden näst efter den, då han erhöile avsked från sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 350 kronor.

Statskontoret har den 5 mars 1923 avgivit utlåtande i ärendet och därvid förklarat sig icke hava något att erinra mot bifall till förevarande ansökningar i enlighet med den av arméförvaltningens intendentsdepartement gjorda hemställan, dock att pensionsbeloppet syntes böra nedsättas till 300 kronor.

Under åberopande härav och då jag ifråga om pensionsbeloppets storlek biträder statskontorets ståndpunkt, får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att skrädderiarbetaren vid Skånska dragonregementets intendenturverkstäder Ola Nordström må från och med månaden näst efter den, varunder hans entledigas från sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 300 kronor.

12:o.

Uti en till Kungl. Maj:t ställd, den 23 december 1922 dagtecknad skrift har skrädderiarbetaren vid Södermanlands regementes intendenturverkstäder Lars Fredrik Larsson gjort framställning om erhållande av pension.

*Ang. pension
åt förre
skrädderi-
arbetaren
L. F. Larsson.*

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Larsson är född den 31 augusti 1842; att han alltsedan år 1863 utfört ackordsarbete för Södermanlands regementes räkning samt efter år 1908 varit anställd vid rege-

mentets intendenturverkstäder, där han sedan arbetat till utgången av februari månad 1918, samt att han därefter för regementets räkning utfört ackordsarbete i sitt hem, med vilket arbete han beräknades vara sysselsatt intill utgången av februari månad 1923; att han under de senare åren vid regementet uppburit en avlöning, som, fränsett dyrtidstillägg, uppgått till i medeltal omkring 400 kronor för år; samt att han under sin anställning vid regementet fullgjort sitt arbete på ett omsorgsfullt och fullgott sätt samt alltid uppfört sig synnerligen ordentligt.

Arméförvaltningens intendentsdepartement har den 16 februari 1923 avgivit utlåtande i ärendet samt därvid anført, att departementet i betraktande av Larssons väl vitsordade verksamhet i statens tjänst och då han på grund av sin höga ålder måst lämna sin anställning vid regementet funne det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att han komme i åtnjutande av något understöd från statens sida för sin återstående levnad. I fråga om storleken av dylikt understöd erinrade departementet, att åt vid armén anställda arbetare, vilka icke intagit förmäns ställning, i allmänhet pläгат beviljas pensioner å 600 kronor. Med hänsyn emellertid till den jämförelsevis korta tid, omfattande endast omkring 10 år, under vilken Larsson varit i regementets tjänst direkt anställd, samt i betraktande jämväl därav, att hans avlöning vid regementet under de senare åren i medeltal uppgått till endast omkring 400 kronor för år, ansåge departementet sig icke kunna åt Larsson föreslå högre årlig pension än 300 kronor. Då Larsson till och med februari månad 1923 beräknades hava arbetsinkomst från regementet, syntes pensionen böra utgå från och med den 1 mars 1923. På grund av vad intendentsdepartementet sålunda anført hemställde departementet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Larsson finge från och med den 1 mars 1923 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 300 kronor.

Statskontoret har den 5 mars 1923 avgivit utlåtande i ärendet och därvid anført, att det av arméförvaltningens intendentsdepartement föreslagna pensionsbeloppet visserligen skulle, pensions- och dyrtidstillägg inberäknade, för Larsson medföra högre årsinkomst än den hans anställning vid regementet givit honom under åren 1918—1922. Då emellertid Larsson under loppet av sistnämnda år uppnått åttio års ålder, syntes vid pensionsbeloppets utmätande icke allt för stor vikt böra fästas vid hans under de senaste åren uppburna inkomster. Statskontoret finge därför instämma i den av intendentsdepartementet i ärendet gjorda hemställan.

Under åberopande av vad sålunda förekommit och då, enligt vad jag under hand inhämtat, Larsson upphört att arbeta för regementets räkning med utgången av februari månad 1923, får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förre skrädderiarbetaren vid Södermanlands regementes intendenturverkstäder Lars Fredrik Larsson må från och med den 1 mars 1923 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 300 kronor.

13:o.

Uti skrivelse till Kungl. Maj:t den 30 december 1922 har arméförvaltningens artilleridepartement gjort framställning om beredande av pension åt förre faktoriarbetaren vid Carl Gustafs stads gevärsfaktori Johan Mauritz Svensson. *Ang. pension
åt förre fak-
toriarbetaren
J. M. Svensson.*

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Svensson är född den 22 september 1842; att han varit anställd vid Carl Gustafs stads gevärsfaktori från och med den 16 januari 1891 till den 17 april 1912, då han till följd av brist på arbete erhållit avsked; att han under åren 1907—1911 uppburit en avlöning av i medeltal omkring 1,350 kronor för år; att han under sin tjänstgöring ådagalagt god arbetsduglighet, utmärkt flit och ett hedrande uppförande; samt att han befinner sig i små ekonomiska omständigheter.

I sin förenämnda skrivelse har *arméförvaltningens artilleridepartement*, under åberopande av 1921 års riksdags beslut rörande pension åt f. d. faktoriarbetaren N. R. Nordberg (riksdagens skrivelse nr 321, punkt 13) anfört, att pensionen till Svensson syntes böra bestämmas till 400 kronor för år. I anledning härav har artilleridepartementet hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att från allmänna indragningsstaten bevilja Svensson en årlig pension under hans återstående livstid av 400 kronor, att utgå från och med den 1 januari 1923.

Statskontoret, som den 28 februari 1923 avgivit utlåtande i ärendet, har tillstyrkt den av arméförvaltningens artilleridepartement gjorda framställningen.

Under åberopande av vad sålunda förekommit får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förre faktoriarbetaren vid Carl Gustafs stads gevärsfaktori Johan Mauritz Svensson må från och med den 1 januari 1923 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 400 kronor.

14:o.

Ang. pension
åt indelte
furiren
C. A. Thorsell.

Uti skrivelse den 4 januari 1923 har *chefen för Skaraborgs regemente* gjort framställning om beredande av pension åt indelte furiren vid regementet Carl August Thorsell.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Thorsell är född den 27 september 1854; att han varit anställd vid regementet såsom indelt soldat sedan den 25 september 1874, och att han sedan mars månad 1907 tjänstgjort i regementets matinträttning, där han sedan år 1913 jämväl upprätthållit kokerskebefattningen; att han under de senare åren vid regementet uppburit en avlöning, som, fränsett dyrtidstillägg, uppgått till i medeltal omkring 1,080 kronor för år; att han företer tecken på allmän åderförkalkning med därav följande nedsättning av arbetsförmågan samt därjämte reducering av muskulaturen med åtföljande trötthet vid längre tids gående och stående, i följd varav han anses vara oduglig till fortsatt tjänst vid regementet; samt att han, som erhållit svärdsmedaljen ävensom vasamedaljen i silver av 8:de storleken, fullgjort sin tjänst vid regementet på ett synnerligen skickligt och plikttroget sätt och fört en i allo hedrande vandel.

Chefen för tredje arméfördelningen har tillstyrkt den av *chefen för Skaraborgs regemente* gjorda framställningen.

Arméförvaltningens intendentsdepartement har den 12 januari 1923 avgivit utlåtande i ärendet och därvid anført, att departementet i betraktande av Thorsells långa och väl vitsordade verksamhet i statens tjänst och då han på grund av ålder och sjukdom inom kort nödgades lämna sin anställning vid regementet funne det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att han efter erhållet avsked från regementet för sin återstående levnad komme i åtnjutande av något understöd utöver det underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa, vartill han författningsenligt bleve berättigad. I fråga om storleken av dylikt understöd syntes det departementet, som om Thorsell borde erhålla pension med ett belopp, vilket jämte underhållet från Vadstena krigsmanshuskassa motsvarade sådan pension, som i allmänhet pläгат beviljas åt arbetare vid armén i liknande

ställning som Thorsell eller med 600 kronor för år. På grund av vad intendentsdepartementet sålunda anförde hemställde departementet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Thorsell finge från och med månaden näst efter den, under vilken han erhöle avsked från sin anställning vid nämnda regementes matinrättning, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten i årlig pension uppbära ett belopp, som med inräknande av det underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa, vilket kunde bli honom tilldelat, uppginge till 600 kronor.

Statskontoret, som den 13 februari 1923 avgivit utlåtande i ärendet, har anförde, att av handlingarna syntes framgå, att Thorsells arbete i Skaraborgs regementes matinrättning fullgjorts i hans egenskap av furir vid regementet. Förevarande ansökning avsåge alltså beviljande av en tilläggspension åt honom såsom belöning för hans långa och utomordentligt väl vitsordade militära anställning. Visserligen hade riksdagen i ett flertal fall beviljat pensioner åt militära befattningshavare av manskaps grad att utgå vid sidan av dem tillkommande understöd från Vadstena krigsmanshuskassa, men hade detta gällt personer, som genom skada i tjänsten eller genom sjukdom, ådragen under tjänstgöring, blivit helt eller delvis urståndsatta att försörja sig och som av en eller annan anledning ej kunnat komma i åtnjutande av livränta enligt förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring. Med hänsyn till de konsekvenser det skulle kunna medföra att åt Thorsell utverka pension utöver den, som författningsenligt tillkomme honom från Vadstena krigsmanshuskassa, syntes det statskontoret knappast tillrådligt att bifalla förevarande framställning. Därest emellertid i anledning av de i ärendet framhållna omständigheter sådan tilläggspension funnes böra utverkas åt Thorsell, syntes det av arméförvaltningens intendentsdepartement föreslagna pensionsbeloppet få anses väl avpassat.

Såsom av handlingarna i ärendet framgår har Thorsell alltsedan mars månad 1907 tjänstgjort i Skaraborgs regementes matinrättning samt därvid uppburit en avlöning, som, fränsett dyrtidstillägg, uppgått till i medeltal omkring 1,080 kronor för år. Vid sådant förhållande och då den omständigheten, att Thorsell under nämnda tid kvarstått i tjänst såsom indelt, icke synes mig böra utgöra hinder för att honom beredes särskild pension i anledning av hans arbete vid regementets matinrättning, biträder jag den av arméförvaltningens intendentsdepartement gjorda framställningen.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att indelte furiren vid Skaraborgs regemente Carl August Thorsell må från och med månaden näst efter den, under vilken han erhåller avsked från sin anställning vid regementet, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension till så stort belopp, att pensionen jämte vad honom må bliva tilldelat från Vadstena krigsmanshuskassa uppgår till sammanlagt 600 kronor.

Vad departementschefen ovan under punkterna 1:o —14:o hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

A. Lindman.
